

Nr 350.

Av herr **Flyg**, *angående åstadkommande av en effektivare kontroll och värdering av ansökningshandlingar till befattningar i statens verk m. m.*

Gång på gång får man i pressen läsa om tvistigheter i befordringsfrågor. Det är ett för allmänheten ofrånkomligt önskemål, oavsett vilket politiskt parti den ene eller den andre tillhör, att statstjänstemännens meriter då det gäller exempelvis *tjänsteår* värdesättas på rätt sätt och i relation till andra meriter framkomna utanför statens verk.

Ett aktuellt fall är för närvarande den i dec. 1938 tillsatta byrådirektörsbefattningen i medicinalstyrelsen för tandvårdsärenden. Den utnämnde har sedan juni 1937 varit tandvårdsinspektör i Sörmland och vid utnämningen till denna befattning förelåg vederbörandes meriter enligt Social-Demokraten den 28 juni 1937 sålunda: »Den nyutnämnde tandvårdsinspektören, som sedan tio år tillbaka praktiserar i Katrineholm, har sedan 1928 varit föreståndare för stadens skoltandklinik och därjämte under de senaste åren varit skoltandläkare i Stora Malms, Lerbos och Österåkers kommuner. Vid sidan av denna sin verksamhet har han från 1931 bedrivit medicinska studier och vetenskapligt arbete i *Stockholm*, där han vid Tandläkarinstitutet innehaft ett flertal förordnanden. Tandläkare A. B. Maunsbach blev sålunda 1931 assistent och därefter extra lärare vid institutet, 1936 t. f. laborator och 1937 biträdande lärare i tandfyllningskonst.»

Efter 1937 har vederbörande skaffat sig meriter ungefär på liknande sätt. Det framgår tydligt av ovanstående att meriterna ingalunda utan vidare kunna antagas vara gedigna på samma sätt, som de meriter, som anskaffas av en statens tjänsteman utan mångsyssleri, som lojalt följer Kungl. Maj:ts stadgar. Ty det måste ju vara en ren omöjlighet att man samtidigt kan sköta medicinska studier, vetenskapligt arbete, befattningar vid Tandläkarinstitutet i *Stockholm*, samtidigt som man sköter »en av Sveriges största privatpraktiker» såsom tandläkare i *Katrineholm* och samtidigt tjänstgöra som skoltandläkare i *Katrineholm*, *Stora Malms*, *Lerbos* och *Österåkers kommuner*.

Fråga uppkommer huruvida icke just på grund av de i dagspressen alltmera vanligt förekommande tvistigheterna i befordringsärenden synas göra det ofrånkomligt för staten att exempelvis inrätta en institution, ett statens granskningsinstitut, som skulle kunna vara till hjälp för institutioner, som ha att pröva och granska i ansökningshandlingar till statens verk inlämnade meritförteckningar vid tillsättandet av befattningar. Allmänheten skulle kunna känna sig tryggare och inte minst de statstjänstemän, som lojalt följa Kungl. Maj:ts förordningar i tjänsten och som sålunda fullfölja sina tjänste-

plikter efter statsverkets grundväsentliga riktlinjer. I samband med mångsyssleri förvärvade mer eller mindre framträdande »luftpapper» skulle då kunna vid eventuell hänvändelse till en sådan här ovan föreslagen granskningsinstitution reduceras till sina riktiga valörer, och på så sätt skulle en hel del intyg och betyg kunna reduceras till sina rätta värden, där andra än betygsinnehavaren kanske rentav av assistenter eller dylikt har utfört det i ett betyg måhända starkt lovordade arbetet.

Jag hemställer sålunda,

att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om utredning för åstadkommande av en effektivare kontroll och värdering av ansökningshandlingar till befattningar i statens verk och utredning att på lämpligaste sättet skydda statens egna tjänstemän, som givetvis i sin tjänst även räkna med tjänsteårsberäkning vid eventuell befordran.

Stockholm den 23 januari 1939.

Nils Flyg.